

Samenvatting enquête hondeneigenaren

Ergernis en incidenten in de openbare ruimte

AFSTAND = LIEF

VERANT
WOORD
EIGENAAR
SCHAR

Onderwerp	Inhoud
Aantal reacties	643
Type respons	Alle respondenten geven aan hondeneigenaar te zijn.
Methodische noot	Door vertakkingen in het formulier en item-non-respons verschilt het aantal beantwoorde reacties per vraag. Percentages hebben daarom steeds betrekking op het aantal respondenten dat de betreffende vraag heeft beantwoord. Binnen het onderdeel bijtincidenten bevat de export daarnaast meerdere parallelle of overlappende vraagkolommen, waardoor vervolgvragen niet steeds eenduidig aan één uniforme basis zijn te koppelen.
Probleemstelling	In de openbare ruimte ontstaan regelmatig spanningen tussen hond, mens en omgeving. Uit de enquête blijkt dat hondeneigenaren vooral problemen ervaren in situaties waarin honden ongevraagd contact maken, te dichtbij komen of niet worden aangelijnd waar dat wel verwacht wordt. Deze terugkerende situaties leiden tot ergernis, spanning, aangepast gedrag en in sommige gevallen tot incidenten. De resultaten wijzen erop dat onduidelijkheid, onwetendheid over hondengedrag en een gebrek aan wederzijds begrip hierin een belangrijke rol spelen.
Belangrijkste doelstelling	De belangrijkste doelstelling van dit onderzoek is om in kaart te brengen welke situaties hondeneigenaren als belastend of risicovol ervaren, welke factoren daarbij een rol spelen en welke vormen van kennis, communicatie, begrip en duidelijke afspraken kunnen bijdragen aan het voorkomen van spanning en incidenten.

1. Inleiding

Deze enquête is opgesteld om beter inzicht te krijgen in de aard, locatie en beleving van ergernissen, spanningen en incidenten die hondeneigenaren ervaren in de openbare ruimte en in de directe leefomgeving. De centrale vraag is welke situaties volgens hondeneigenaren het vaakst spanning oproepen, waardoor die spanning ontstaat en wat volgens hen kan helpen om ergernis en incidenten te verminderen. Alle respondenten geven aan hondeneigenaar te zijn.

In totaal zijn 643 reacties meegenomen. Door vertakkingen in het formulier en item-non-respons verschilt het aantal beantwoorde reacties per vraag. Daarom wordt per onderdeel steeds de specifieke basis (n) vermeld. Binnen het onderdeel ergernissen ligt de basis per vraag rond de 640 tot 643 respondenten. Binnen het onderdeel incidenten varieert de basis per vraag. De vraag of respondenten een incident hebben meegemaakt is beantwoord door 516 respondenten. Voor het onderdeel bijtincidenten bevat de export meerdere parallelle of overlappende vraagkolommen. Daardoor zijn de vervolgvragen binnen dit onderdeel niet eenduidig terug te voeren op één uniforme basis. De vraag of respondenten een bijtincident hebben meegemaakt is beantwoord door 96 respondenten.

Door verschillen in routing en beantwoording moet elke uitkomst worden gelezen in relatie tot de vermelde basis per vraag.

Het gaat om een signalerende, praktijkgerichte inventarisatie onder hondeneigenaren in Nederland. Dit onderzoek is niet opgezet als landelijk representatief onderzoek; de uitkomsten geven een inhoudelijk en signalerend beeld van de ervaringen van de respondenten die de enquête hebben ingevuld.

- De enquête is opgebouwd in drie delen: ergernissen, incidenten en bijtincidenten.
- Deze enquête is opgesteld om de VE-boodschap 'Afstand = lief' inhoudelijk te onderbouwen.

2. Samenvatting

De hoofdlijn van de uitkomsten is helder. Respondenten noemen vooral ongewenst contact tussen honden, niet aanlijnen waar dat nodig is en loslopende honden als terugkerende bronnen van ergernis. Veel spanning ontstaat dus niet pas bij grote incidenten, maar juist in gewone dagelijkse ontmoetingen. Die situaties hebben volgens respondenten meestal te maken met andere hondeneigenaren. Als belangrijkste oorzaken noemen zij onwetendheid over omgangsregels en hondengedrag en een als onverschillig ervaren houding. Tegelijk laten de antwoorden zien dat de gewenste oplossing niet alleen in handhaving ligt, maar vooral in meer kennis, betere communicatie, meer begrip over en weer en duidelijkere afspraken.

Kerncijfers in één oogopslag

Onderwerp	Percentage	Toelichting
Plek met meeste ergernis	68,9%	Aanlijng gebied
Belangrijkste bron van ergernis	72,2%	Ongewenst contact tussen andere honden en mijn hond
Meest genoemd gevoel	76,7%	Geïrriteerd
Belangrijkste incidentoorzaak	54,5%	Ongevraagde benadering tussen hond-hond of mens-hond
Meest genoemde maatregel ter preventie van incidenten	53,2%	Meer kennis of training over hondengedrag

De kerncijfers maken duidelijk dat de grootste spanning niet pas zichtbaar wordt bij ernstige incidenten, maar al ontstaat in alledaagse situaties van ongevraagd contact, onvoldoende afstand en gebrek aan afstemming. Dat maakt deze uitkomsten relevant, omdat zij concrete aanknopingspunten bieden voor preventie, bewustwording en beter samenleven in de openbare ruimte. De resultaten laten daarmee zien dat winst vooral te behalen is in het eerder herkennen en voorkomen van spanning.

3. Resultaten ergernis

Binnen het onderdeel ergernissen ligt de basis per vraag tussen n = 640 en n = 643.

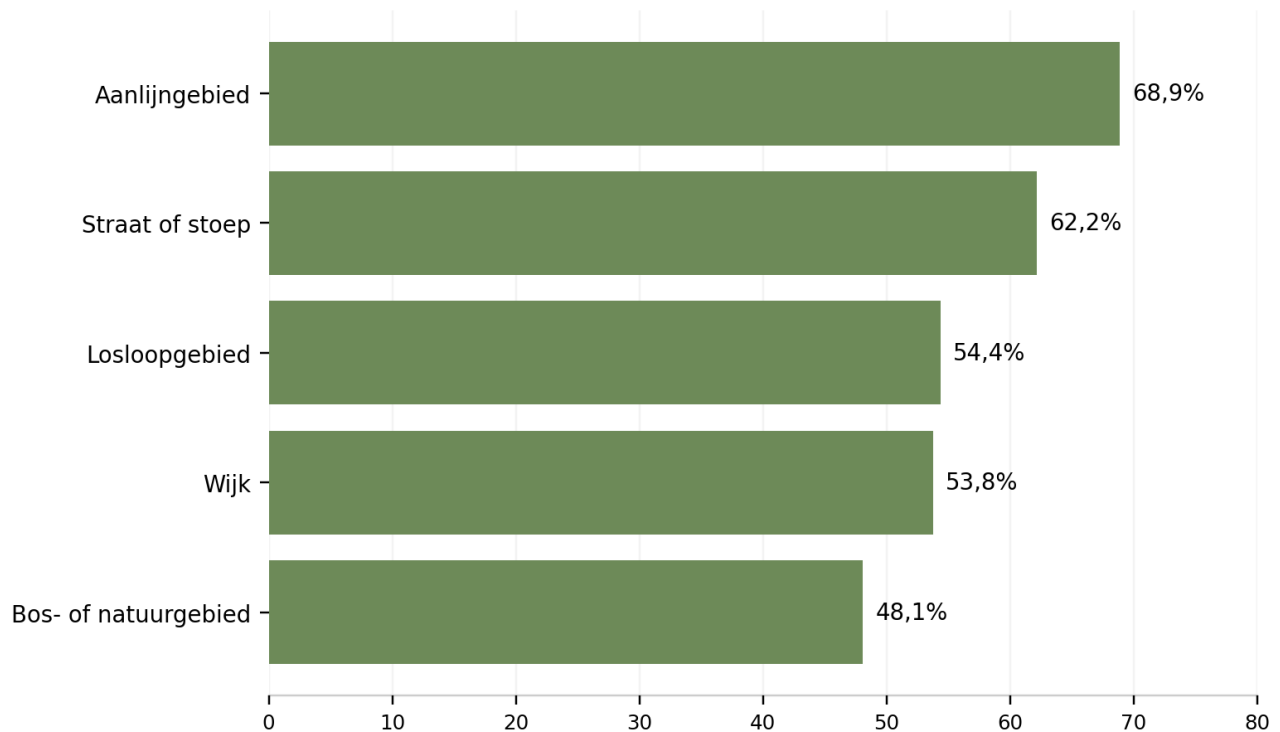
3.1 Ergernis: waar wordt die ervaren?

Deze vraag gaat over waar respondenten de meeste ergernis ervaren.

De meeste ergernis ontstaat in de gewone dagelijkse uitlaatomgeving. Dat maakt zichtbaar dat het hier niet vooral gaat om uitzonderlijke situaties, maar om terugkerende ontmoetingen in alledaagse contexten.

Basis n = 640. Meerdere antwoorden mogelijk.

Aanlijng gebied: 68,9% | Straat of stoep: 62,2% | Losloopgebied: 54,4% | Wijk: 53,8% | Bos- of natuurgebied: 48,1%

Figuur 3.1 Verdeling van antwoorden op de vraag waar ergernis wordt ervaren

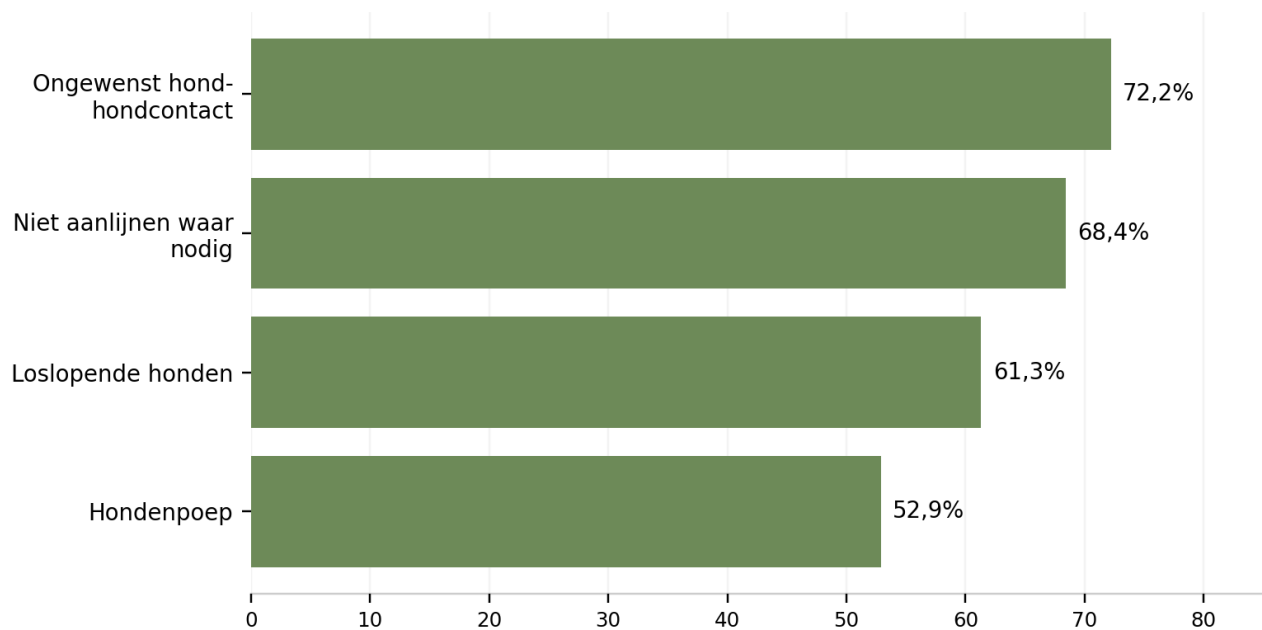
3.2 Ergernis: waarover gaat die vooral?

Deze vraag gaat over waarover de meeste ergernis ontstaat.

De inhoudelijke kern is duidelijk: respondenten noemen vooral ongewenst contact tussen andere honden en de eigen hond, niet aanlijnen waar dat nodig is en loslopende honden als belangrijkste bronnen van ergernis. Daarnaast worden ook hondenpoep, gebrek aan voorzieningen en ongevraagd contact tussen mens en hond regelmatig genoemd. De situaties hebben volgens respondenten meestal te maken met andere hondeneigenaren (92,4%).

Basis n = 640. Meerdere antwoorden mogelijk.

Ongewenst hond-hondcontact: 72,2% | Niet aanlijnen waar nodig: 68,4% | Loslopende honden: 61,3% | Hondenpoep: 52,9%

Figuur 3.2 Verdeling van antwoorden op de vraag waar de meeste ergernissen over gaan

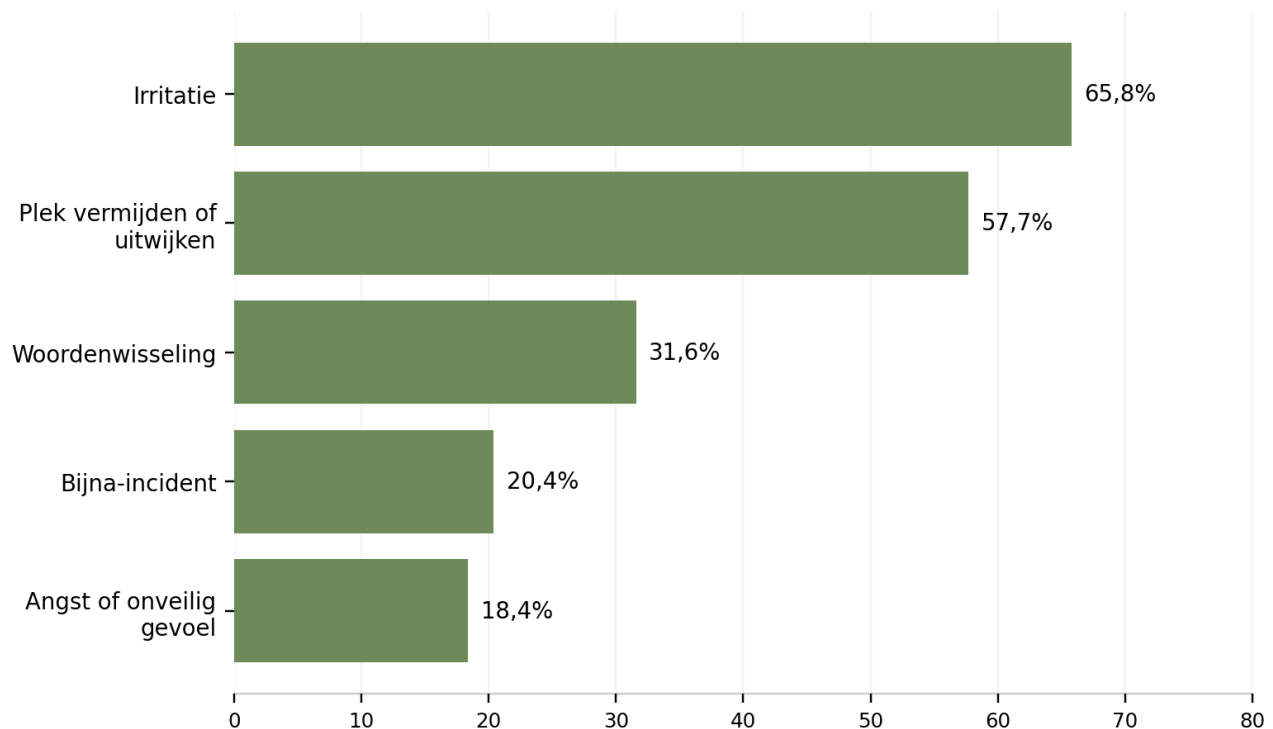
3.3 Beleving en impact: hoe lopen deze situaties af?

Deze vraag gaat over hoe de situaties meestal aflopen.

Veel situaties blijven dus niet beperkt tot een klein ongemak. Respondenten beschrijven regelmatig dat zij plekken gaan vermijden of uitwijken. Ook woordenwisselingen, bijna-incidenten en gevoelens van onveiligheid komen geregeld voor.

Basis n = 642. Meerdere antwoorden mogelijk.

Irritatie: 65,8% | Plek vermijden of uitwijken: 57,7% | Woordenwisseling: 31,6% | Bijna-incident: 20,4% | Angst of onveilig gevoel: 18,4%

Figuur 3.3 Verdeling van antwoorden op de vraag over beleving en impact: hoe loopt het af

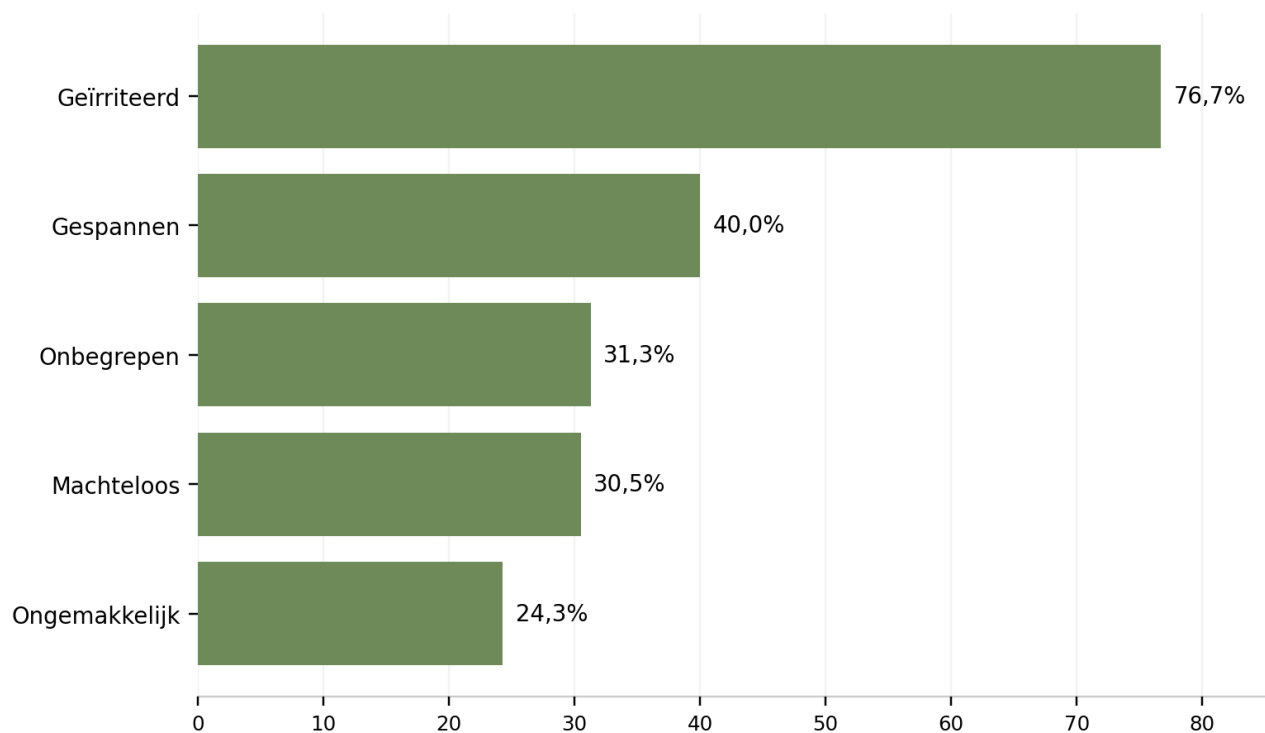
3.4 Beleving en impact: wat voelen respondenten daarbij?

Deze vraag gaat over welke emoties deze situaties oproepen.

De emotionele impact is duidelijk aanwezig. Niet alleen irritatie, maar ook spanning, onbegrip en machteloosheid worden veel genoemd. Dat laat zien dat het effect van deze situaties verder gaat dan een incidenteel ongemak.

Basis n = 640. Meerdere antwoorden mogelijk.

Geïrriteerd: 76,7% | Gespannen: 40,0% | Onbegrepen: 31,3% | Machteloos: 30,5% | Ongemakkelijk: 24,3%

Figuur 3.4 Verdeling van antwoorden op de vraag over beleving en impact: welk gevoel roept dit op

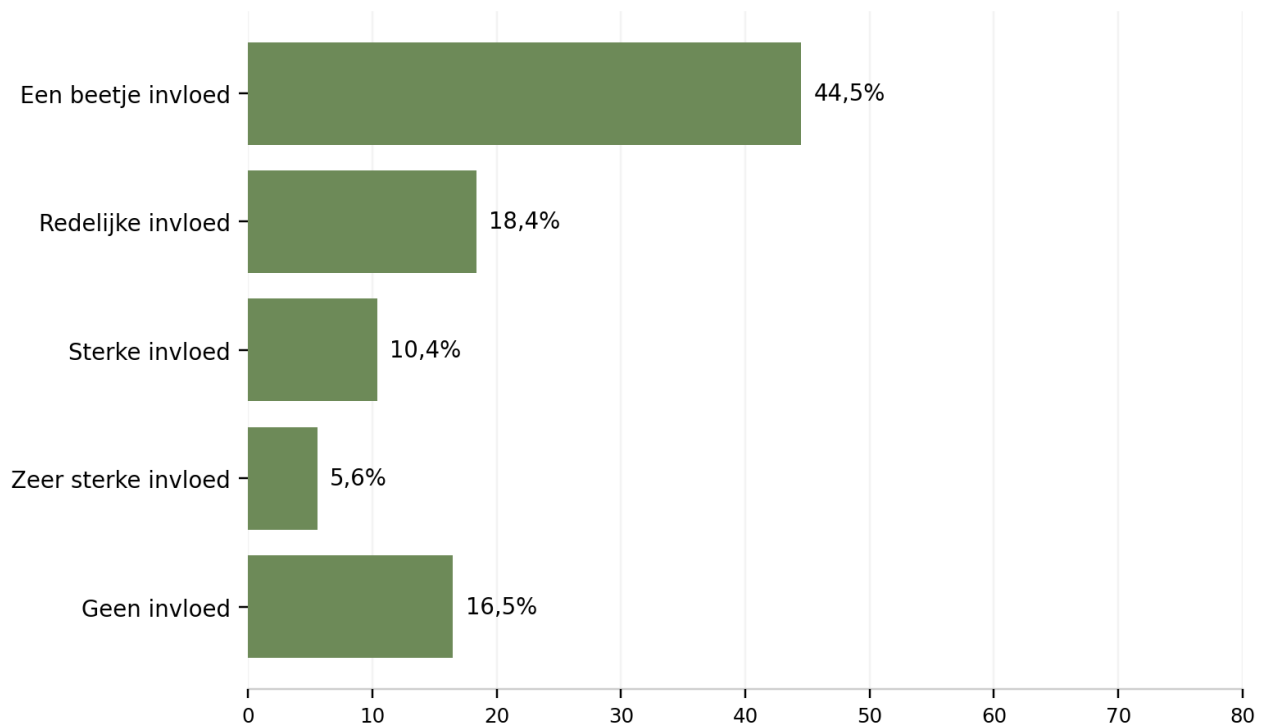
3.5 Beleving en impact: hoeveel invloed heeft dit?

Deze vraag gaat over hoeveel invloed deze situaties hebben op het plezier in het uitlaten of houden van de hond.

Voor een groot deel van de respondenten heeft dit dus daadwerkelijk invloed op de dagelijkse beleving van het uitlaten of houden van de hond. Slechts een kleiner deel geeft aan dat deze situaties helemaal geen invloed hebben.

Basis n = 643.

Een beetje invloed: 44,5% | Redelijke invloed: 18,4% | Sterke invloed: 10,4% | Zeer sterke invloed: 5,6% | Geen invloed: 16,5%

Figuur 3.5 Verdeling van antwoorden op de vraag over beleving en impact: hoeveel invloed heeft dit

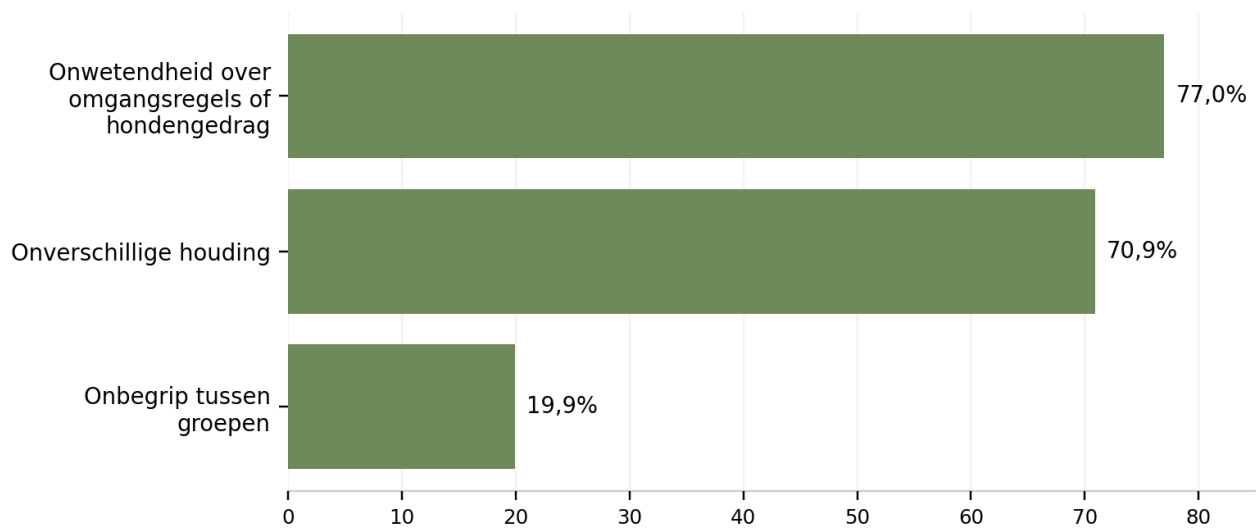
3.6 Oorzaken: waardoor ontstaan ergernissen volgens respondenten?

Deze vraag gaat over wat volgens respondenten de belangrijkste oorzaken van ergernissen zijn.

Volgens respondenten ontstaan ergernissen dus vooral door een gebrek aan kennis en door gedrag dat als onverschillig of onvoldoende rekening houdend wordt ervaren. Drukte en onduidelijke regels spelen mee, maar worden duidelijk minder vaak genoemd.

Basis n = 643. Meerdere antwoorden mogelijk.

Onwetendheid over omgangsregels of hondengedrag: 77,0% | Onverschillige houding: 70,9% | Onbegrip tussen groepen: 19,9%

Figuur 3.6 Verdeling van antwoorden op de vraag over de oorzaak van ergernissen

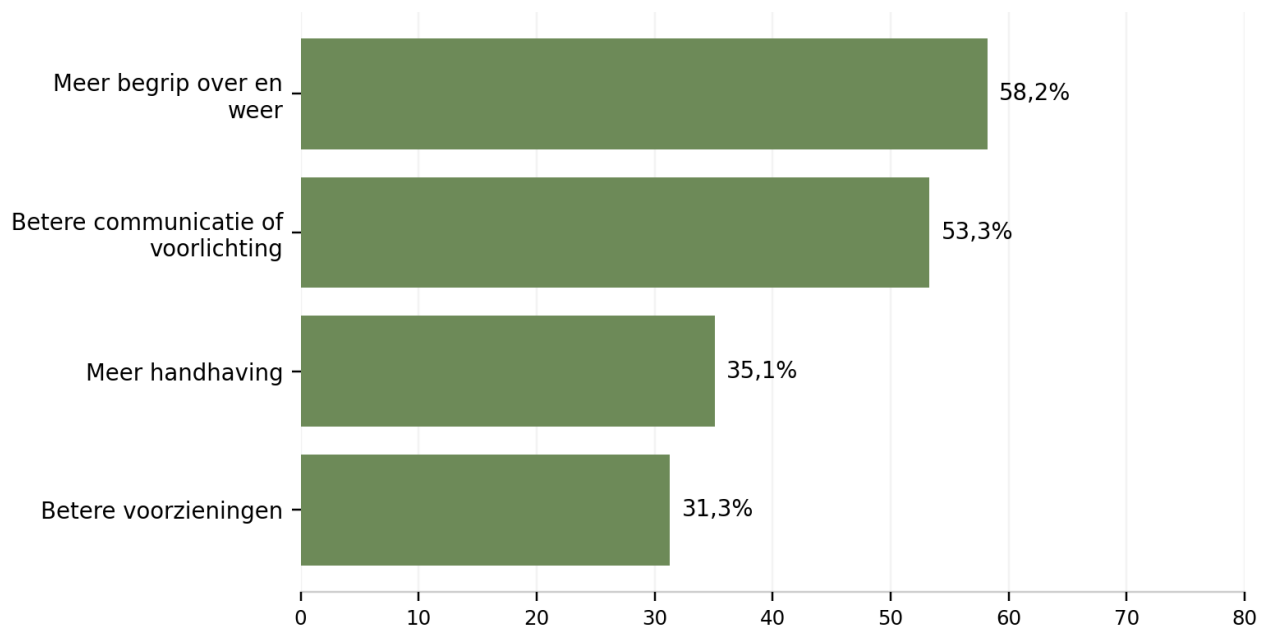
3.7 Oplossingsrichting: wat zou volgens respondenten helpen?

Deze vraag gaat over wat volgens respondenten het meest zou helpen om ergernissen te verminderen.

Wat respondenten het meest noemen, ligt dus niet alleen op het vlak van handhaving. Kennis, communicatie, begrip en duidelijke praktische ondersteuning worden vaker genoemd als richting voor verbetering.

Basis n = 643. Meerdere antwoorden mogelijk.

Meer begrip over en weer: 58,2% | Betere communicatie of voorlichting: 53,3% | Meer handhaving: 35,1% |
Betere voorzieningen: 31,3%

Figuur 3.7 Verdeling van antwoorden op de vraag over wat de oplossing kan zijn

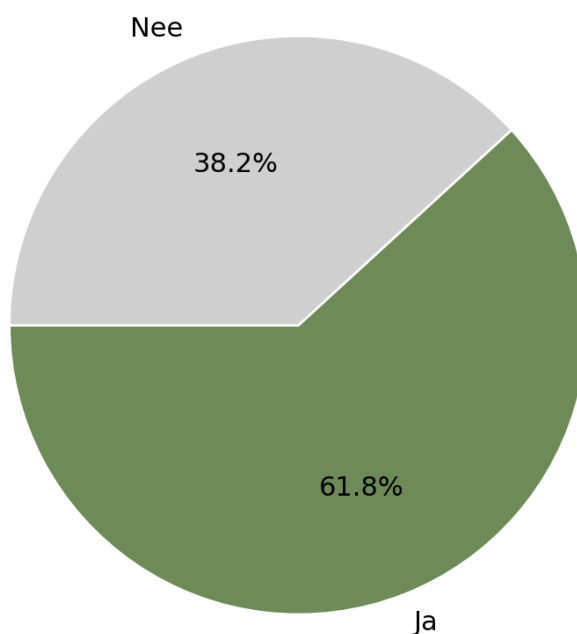
4. Resultaten incidenten

4.1 Incidenten: heb je een incident meegemaakt?

Deze vraag gaat over of respondenten in de afgelopen 24 maanden een incident hebben meegemaakt.

Uit deze vraag blijkt dat 61,8% van de respondenten aangeeft in de afgelopen 24 maanden een incident te hebben meegemaakt. **38,2%** geeft aan dat dit niet het geval was. In totaal beantwoordden **516 respondenten** deze vraag.

Heb jij een incident meegemaakt in de afgelopen 24 maanden?
516 antwoorden

Figuur 4.1 Verdeling van antwoorden op de vraag of respondenten een incident hebben meegemaakt in de afgelopen 24 maanden

4.2 Incidenten: waar vinden die vooral plaats?

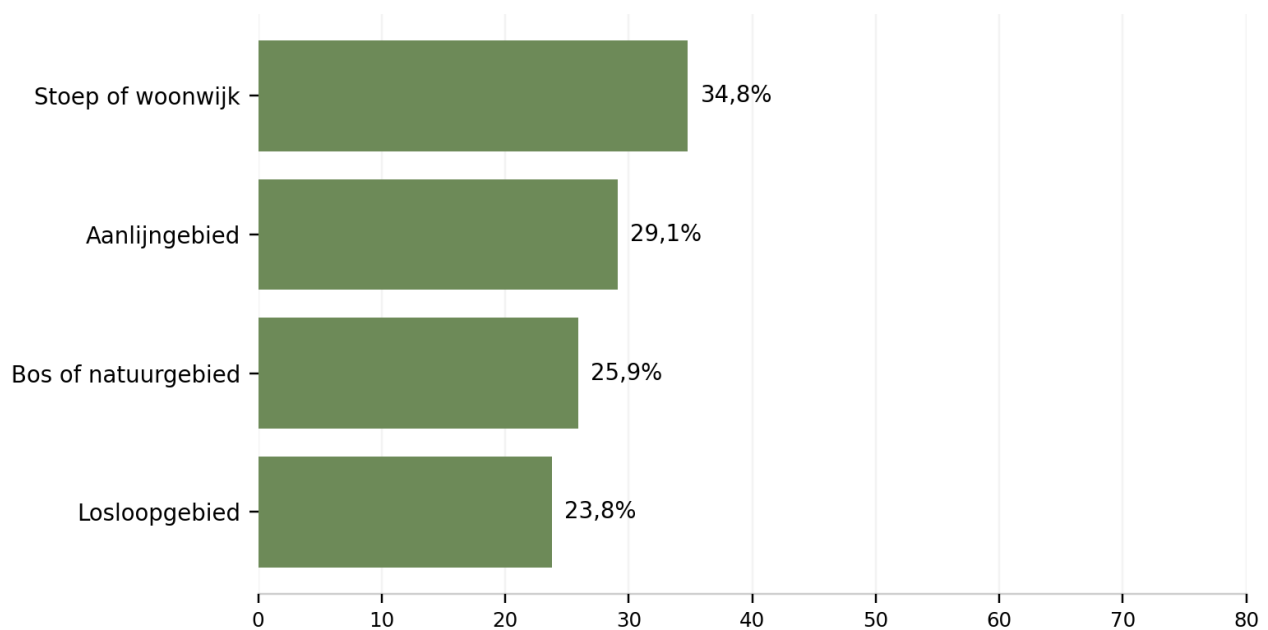
Deze vraag gaat over waar incidenten vooral plaatsvinden.

Ook bij incidenten zien we vooral alledaagse plekken terug. Vooral de categorie stoep of woonwijk en daarnaast aanlijngebieden springen eruit, gevolgd door bos- of natuurgebieden en losloopgebieden.

Binnen het onderdeel incidenten verschilt het aantal beantwoorde reacties per vraag. Daarom wordt per vraag de specifieke basis vermeld.

Basis n = 474. Meerdere antwoorden mogelijk.

Stoep of woonwijk: 34,8% | Aanlijngebied: 29,1% | Bos of natuurgebied: 25,9% | Losloopgebied: 23,8%

Figuur 4.2 Verdeling van antwoorden op de vraag waar incidenten vooral plaatsvinden

4.3 Incidenten: welke soorten incidenten worden genoemd?

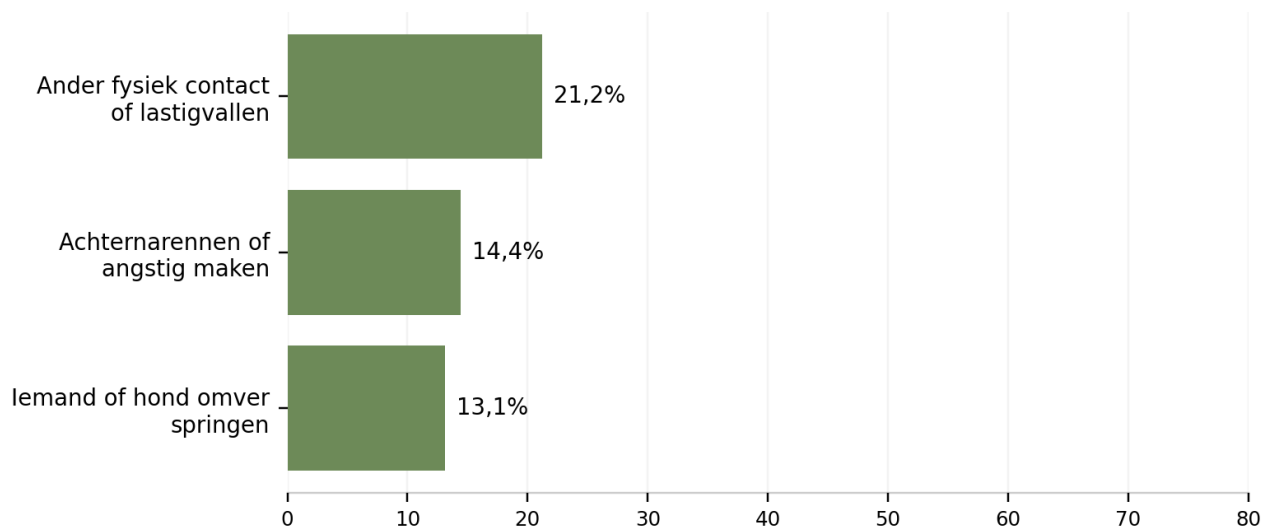
Deze vraag gaat over welke soorten incidenten het meest worden genoemd.

De incidenten gaan dus vaak over opdringerig of te dichtbij komen, lastigvallen, achternarennen of onverwacht fysiek contact. In de open antwoorden wordt daarnaast regelmatig beschreven dat een andere hond plotseling dichterbij kwam, opdrong, aanviel of beet.

Meest genoemde categorieën uit de beantwoorde incidentvragen.

Basis n = 472. Meerdere antwoorden mogelijk.

Ander fysiek contact of lastigvallen: 21,2% | Achternarennen of angstig maken: 14,4% | Iemand of hond omverspringen: 13,1%

Figuur 4.3 Verdeling van antwoorden op de vraag welke soorten incidenten worden genoemd

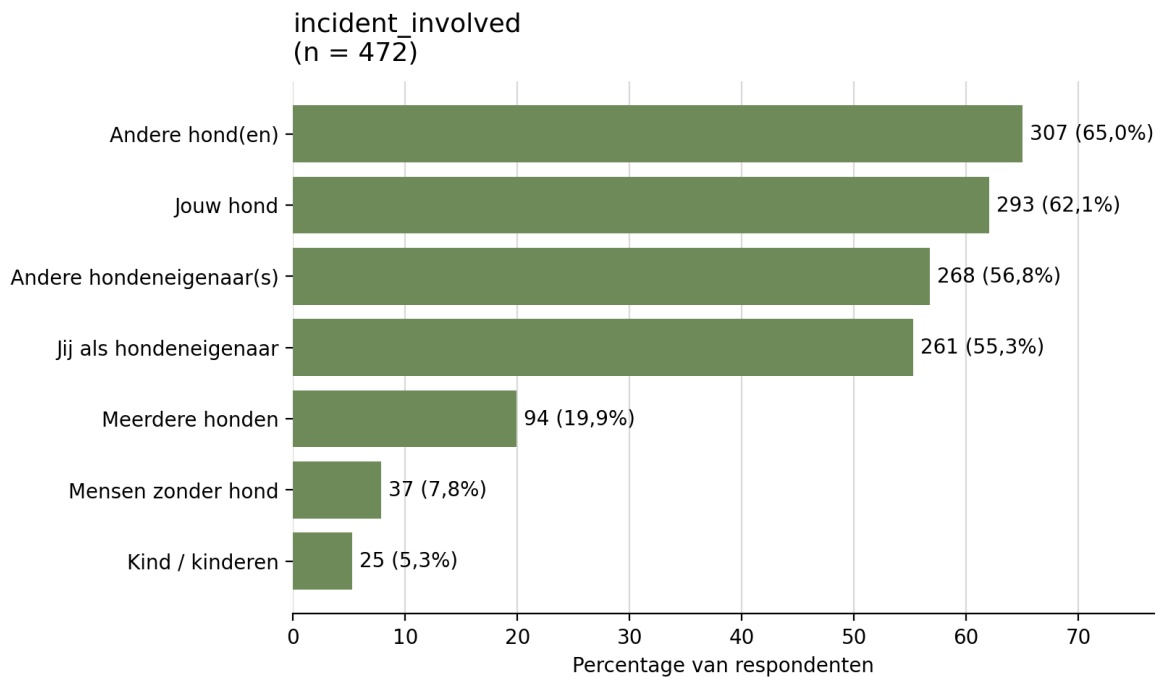
4.4 Incidenten: wie zijn er volgens respondenten bij betrokken?

Deze vraag gaat over wie volgens respondenten het vaakst betrokken zijn bij incidenten.

Bij incidenten gaat het meestal om interacties waarin meerdere partijen tegelijk een rol spelen: andere honden, de eigen hond, andere hondeneigenaren en de respondent zelf.

Basis n = 472. Meerdere antwoorden mogelijk.

Andere hond(en): 65,0% | Jouw hond: 62,1% | Andere hondeneigenaar(s): 56,8% | Jij als hondeneigenaar: 55,3% | Meerdere honden: 19,9% | Mensen zonder hond: 7,8%

Figuur 4.4 Verdeling van antwoorden op de vraag wie er bij de incidenten betrokken zijn

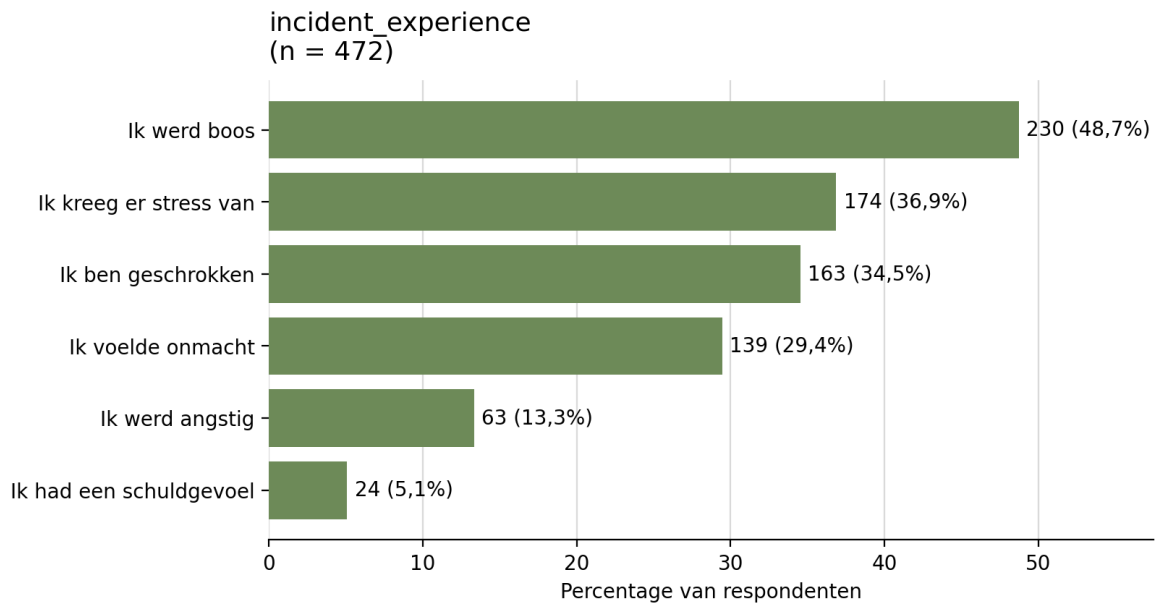
4.5 Incidenten: hoe worden deze incidenten beleefd?

Deze vraag gaat over hoe respondenten het incident hebben ervaren.

De beleving van incidenten is stevig. Boosheid, stress, schrik en onmacht worden het vaakst genoemd. Een kleiner deel noemt ook angst of schuldgevoel.

Basis n = 472. Meerdere antwoorden mogelijk.

Ik werd boos: 48,7% | Ik kreeg er stress van: 36,9% | Ik ben geschrokken: 34,5% | Ik voelde onmacht: 29,4% | Ik werd angstig: 13,3% | Ik had een schuldgevoel: 5,1%

Figuur 4.5 Verdeling van antwoorden op de vraag hoe incidenten worden beleefd

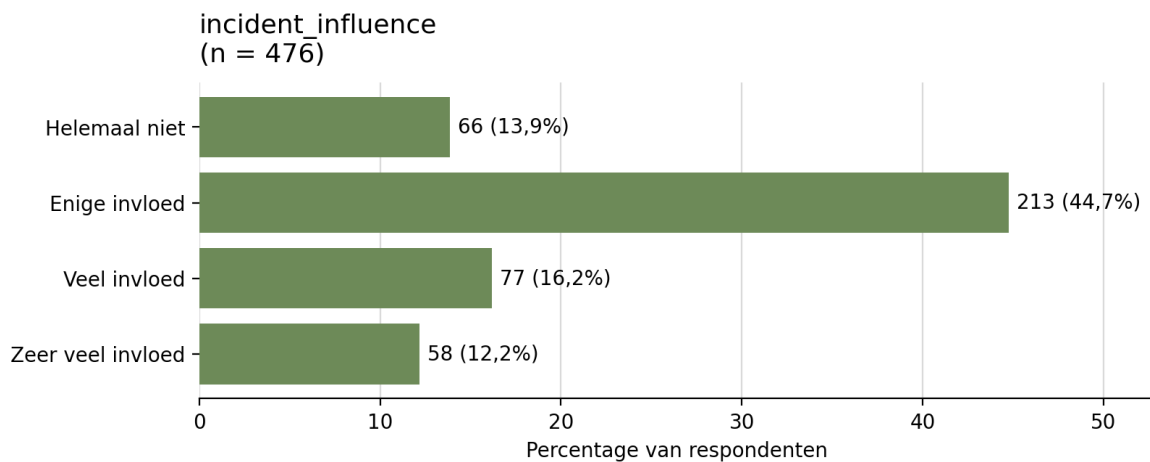
4.6 Incidenten: hoeveel invloed had dit op gedrag?

Deze vraag gaat over in hoeverre dit incident het gedrag als hondeneigenaar beïnvloedde.

Voor veel respondenten heeft een incident dus merkbare invloed op het eigen gedrag. Vooral enige invloed en veel invloed worden vaak genoemd.

Basis n = 476.

Helemaal niet: 13,9% | Enige invloed: 44,7% | Veel invloed: 16,2% | Zeer veel invloed: 12,2%

Figuur 4.6 Verdeling van antwoorden op de vraag hoeveel invloed dit had op gedrag

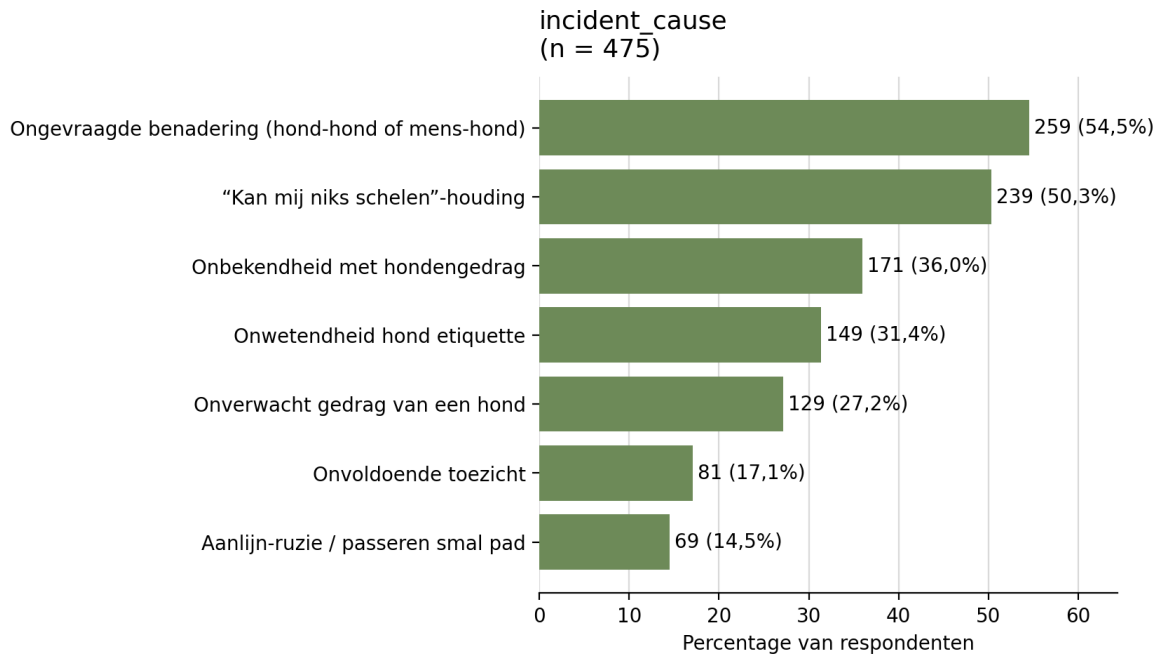
4.7 Incidenten: waardoor ontstaan ze volgens respondenten?

Deze vraag gaat over waardoor respondenten denken dat het incident is ontstaan.

De antwoorden wijzen opnieuw in dezelfde richting: gebrek aan afstand, een onverschillige houding en beperkte kennis van hondengedrag en omgangsregels liggen volgens respondenten vaak ten grondslag aan incidenten.

Basis n = 475. Meerdere antwoorden mogelijk.

Ongevraagde benadering (hond-hond of mens-hond): 54,5% | “Kan mij niks schelen”-houding: 50,3% | Onbekendheid met hondengedrag: 36,0% | Onwetendheid over hondenetiquette: 31,4% | Onverwacht gedrag van een hond: 27,2% | Onvoldoende toezicht: 17,1% | Aanlijn-ruzie / passeren smal pad: 14,5%

Figuur 4.7 Verdeling van antwoorden op de vraag waardoor incidenten volgens respondenten zijn ontstaan

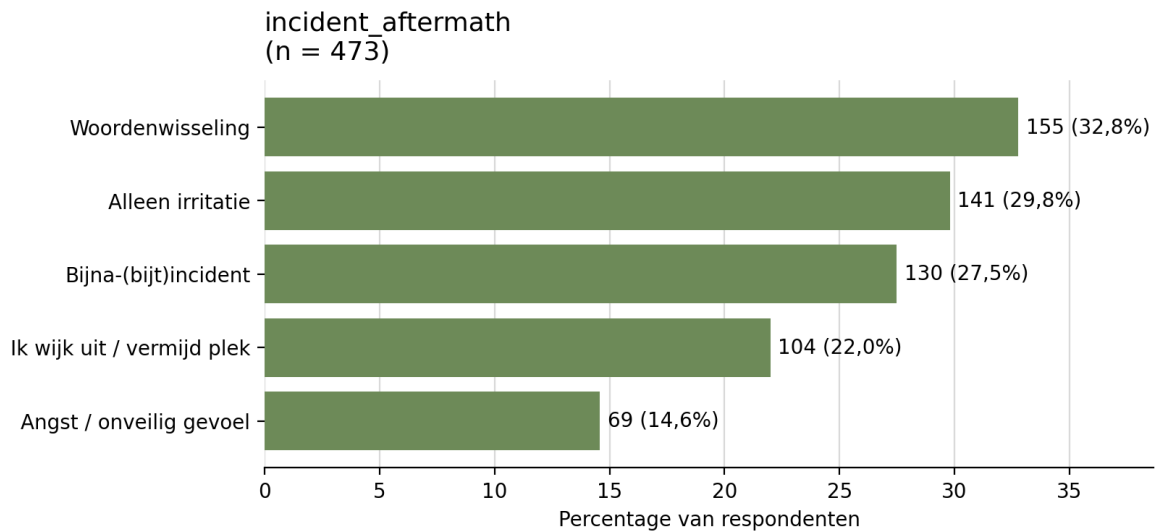
4.8 Incidenten: hoe is het afgelopen?

Deze vraag gaat over hoe het incident is afgelopen.

Respondenten noemen vooral woordenwisseling, alleen irritatie, een bijna-(bijt)incident, uitwijken of vermijden van de plek en een angstig of onveilig gevoel als uitkomst van het incident.

Basis n = 473. Meerdere antwoorden mogelijk.

Woordenwisseling: 32,8% | Alleen irritatie: 29,8% | Bijna-(bijt)incident: 27,5% | Ik wijk uit / vermijd plek: 22,0% | Angst / onveilig gevoel: 14,6%

Figuur 4.8 Verdeling van antwoorden op de vraag hoe het incident is afgelopen

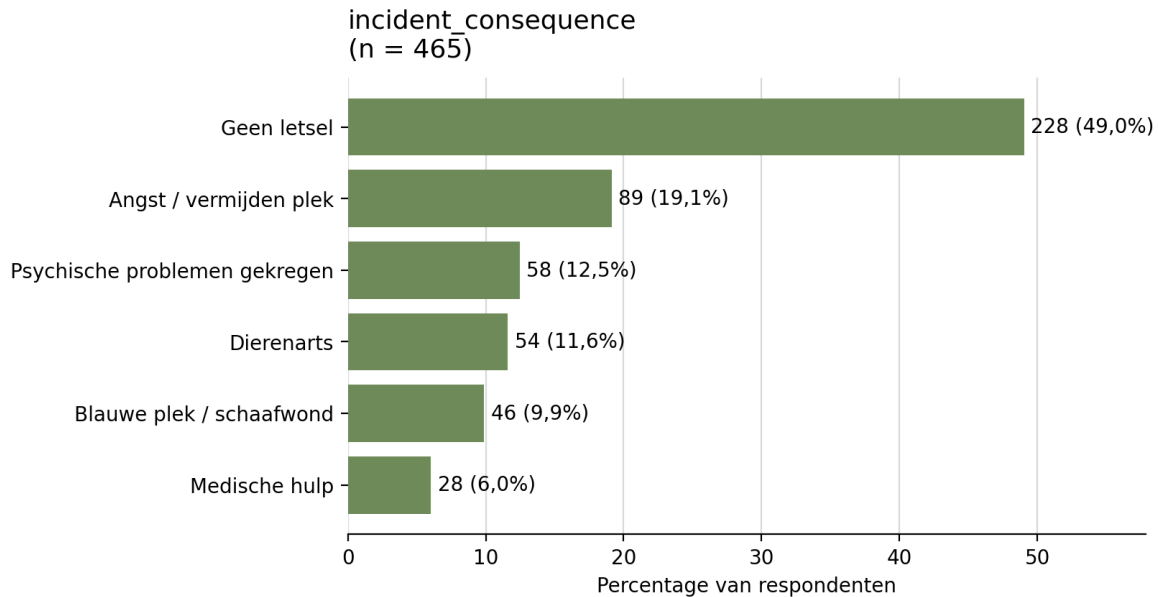
4.9 Incidenten: wat was het gevolg?

Deze vraag gaat over wat het gevolg was van het incident.

Bijna de helft van de respondenten noemt geen letsel. Tegelijk laten de antwoorden zien dat incidenten geregeld leiden tot angst of het vermijden van plekken, psychische impact, dierenartskosten of medische hulp.

Basis n = 465. Meerdere antwoorden mogelijk.

Geen letsel: 49,0% | Angst / vermijden plek: 19,1% | Psychische problemen gekregen: 12,5% | Dierenarts: 11,6% | Blauwe plek / schaafwond: 9,9% | Medische hulp: 6,0%

Figuur 4.9 Verdeling van antwoorden op de vraag wat het gevolg was van het incident

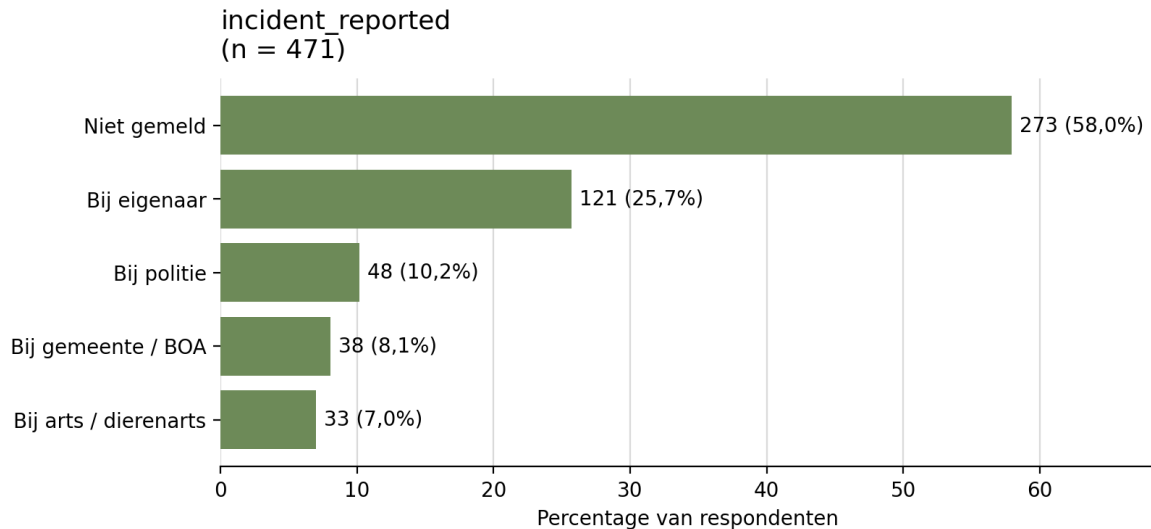
4.10 Incidenten: is het gemeld?

Deze vraag gaat over of het incident is gemeld.

Een groot deel van de incidenten wordt niet formeel gemeld. Waar wel is gemeld, gebeurt dat het vaakst bij de eigenaar, gevolgd door politie, gemeente of BOA en arts of dierenarts. Omdat respondenten meerdere meldlocaties konden noemen, tellen de percentages hier niet op tot 100%.

Basis n = 471.

Niet gemeld: 58,0% | Bij eigenaar: 25,7% | Bij politie: 10,2% | Bij gemeente / BOA: 8,1% | Bij arts / dierenarts: 7,0%

Figuur 4.10 Verdeling van antwoorden op de vraag of het incident is gemeld

4.11 Incidenten: waarom is het niet gemeld?

Op de open vraag waarom het incident niet is gemeld.

Onder deze open vraag noemen respondenten uiteenlopende redenen, zoals dat men het niet nodig vond, gedoe wilde voorkomen, weinig vertrouwen had in opvolging of het eerst zelf heeft opgelost.

Overzicht genoemde redenen

Reden	Toelichting
Niet nodig gevonden	Melding niet nodig geacht.
Gedoe willen voorkomen	Discussie of rompslomp vermijden.
Weinig vertrouwen in opvolging	Twijfel aan opvolging of effect.
Zelf opgelost	Situatie zelf of onderling afgehandeld.

Figuur 4.11 Verdeling van antwoorden op de vraag waarom het incident niet is gemeld

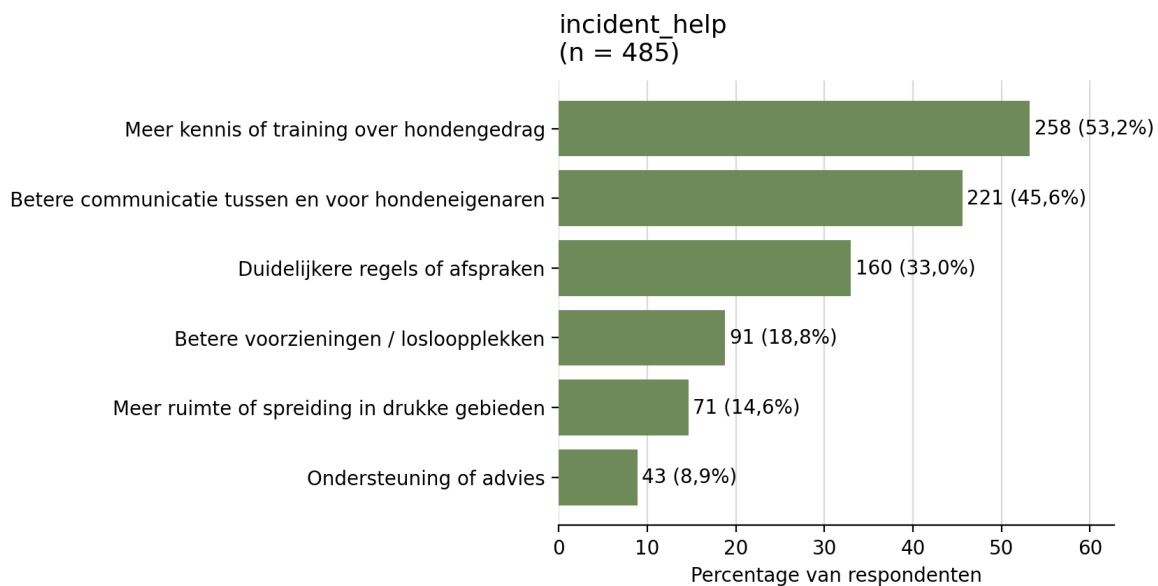
4.12 Incidenten: wat zou helpen om toekomstige incidenten te voorkomen?

Deze vraag gaat over wat respondenten zou helpen om toekomstige incidenten te voorkomen.

Ook hier ligt de nadruk vooral op preventie: meer kennis, betere communicatie en duidelijkere regels worden het vaakst genoemd. Voorzieningen, meer ruimte en ondersteuning worden minder vaak genoemd, maar komen wel terug.

Basis n = 485. Meerdere antwoorden mogelijk.

Meer kennis of training over hondengedrag: 53,2% | Betere communicatie tussen en voor hondeneigenaren: 45,6% | Duidelijkere regels of afspraken: 33,0% | Betere voorzieningen / loslooplekken: 18,8% | Meer ruimte of spreiding in drukke gebieden: 14,6% | Ondersteuning of advies: 8,9%

Figuur 4.12 Verdeling van antwoorden op de vraag wat zou helpen om toekomstige incidenten te voorkomen

4.13 Incidenten: waar is de melding gedaan?

Op de open vraag waar de melding is gedaan.

Deze vraag is in de export slechts enkele keren ingevuld. De antwoorden geven daarom geen breed representatief beeld, maar laten wel zien dat meldingen op verschillende manieren voorkomen: formeel, helemaal niet, of juist in omgekeerde richting waarbij de respondent zelf onderwerp van de melding was.

De vier open antwoorden laten zien dat de meldroute niet eenduidig is. Eén respondent noemt expliciet de politie. Twee antwoorden geven aan dat er geen melding is gedaan. Eén respondent beschrijft dat de melding juist over hem of haar is gedaan, omdat de eigen hond de bijter was.

Overzicht open antwoorden (aantal open antwoorden: 4)

Antwoord respondent	Korte duiding
Politie	Expliciet genoemde formele meldlocatie.
Nee	Er is geen melding gedaan.
Geen	Ook hier is geen melding gedaan.
Melding is over mij gedaan. Mijn hond was de bijter.	De respondent was zelf onderwerp van de melding.

Figuur 4.13 Verdeling van antwoorden op de vraag waar de melding is gedaan

5. Resultaten bijtincidenten

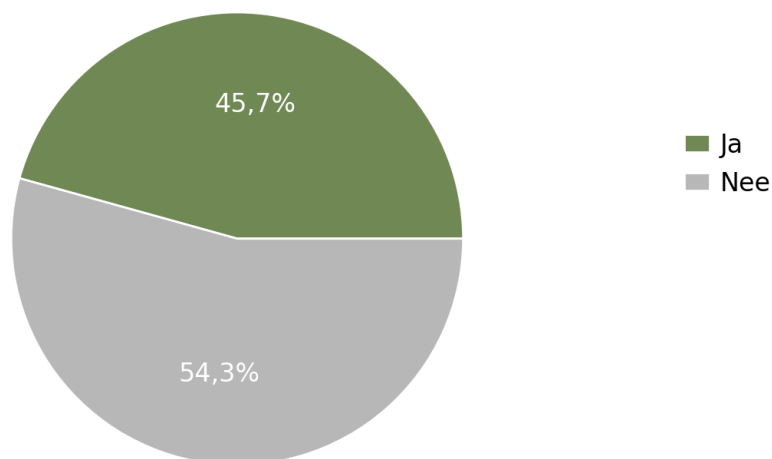
5.1 Bijtincidenten: heb je een bijtincident meegemaakt?

Deze vraag gaat over of respondenten in de afgelopen 24 maanden een bijtincident hebben meegemaakt.

Uit deze vraag blijkt dat 44,8% van de respondenten aangeeft in de afgelopen 24 maanden een bijtincident te hebben meegemaakt. 55,2% geeft aan dat dit niet het geval was. In totaal beantwoordden 96 respondenten deze vraag.

Voor het onderdeel bijtincidenten bevat de export meerdere parallelle of overlappende vraagkolommen. Daardoor zijn de vervolgvragen binnen dit onderdeel niet steeds eenduidig terug te voeren op één uniforme basis. Waar mogelijk wordt per vraag de specifieke basis vermeld. De uitkomsten in dit hoofdstuk moeten daarom voorzichtig worden gelezen.

Heb jij een bijtincident meegemaakt in de afgelopen 24 maanden?
94 antwoorden

Figuur 5.1 Verdeling van antwoorden op de vraag of respondenten een bijtincident hebben meegemaakt in de afgelopen 24 maanden

5.2 Bijtincidenten: kun je kort omschrijven wat er gebeurde?

Op de open vraag wat er precies gebeurde bij het bijtincident.

De open antwoorden over bijtincidenten zijn apart geanalyseerd. In de export zijn 271 open antwoorden opgenomen binnen dit onderdeel. Omdat de export in dit hoofdstuk meerdere parallelle of overlappende vraagkolommen bevat, is dit aantal niet één op één gelijk aan het aantal respondenten dat de gesloten ja/nee-vraag over bijtincidenten heeft beantwoord.

Overzicht open antwoorden bij bijtincidenten

- 1. Loslopende hond valt aangelijnde hond aan**
Dit is veruit het meest terugkerende patroon in de antwoorden. Meerdere respondenten beschrijven dat hun aangelijnde hond werd benaderd, belaagd, gegrepen of gebeten door een loslopende hond. Vaak gebeurde dit juist in een aanlijngedebied, woonwijk, bosgebied of op een plek waar aanlijnen verwacht werd. In veel antwoorden wordt ook genoemd dat de eigenaar van de andere hond niet of te laat ingreep, de hond niet onder controle had of de situatie onderschatte.
- 2. Loslopende hond stormt op hond en eigenaar af**
Meerdere respondenten beschrijven situaties waarin een loslopende hond met hoge snelheid op hen en hun hond af kwam rennen. Dat leidde tot grote schrik, spanning, uitval, gevechten of bijten. In verschillende antwoorden wordt genoemd dat de hond niet terug te roepen was en dat de eigenaar op afstand bleef of weinig deed.
- 3. Ongevraagd contact leidt tot escalatie**
Meerdere respondenten geven aan dat een incident ontstond doordat een andere hond ongevraagd en te direct contact maakte met hun hond. Vaak ging het om opdringerig gedrag, te dichtbij komen, blijven doordringen, bovenop de andere hond duiken of geen afstand nemen na signalen van ongemak. Respondenten beschrijven dat hun hond eerst probeerde te vermijden of te waarschuwen, maar dat het daarna alsnog escaleerde.
- 4. Aanlijngedebied, maar andere hond loopt toch los**
Meerdere respondenten noemen expliciet dat het incident plaatsvond in een gebied waar aanlijnplicht gold, terwijl de andere hond los liep. Daarbij wordt vaak benoemd dat juist dit gebrek aan naleving van regels volgens hen een belangrijke rol speelde in het ontstaan van het incident.
- 5. Eigenaar van andere hond grijpt niet of onvoldoende in**
Een sterk terugkerend element is dat de eigenaar van de andere hond niet adequaat handelde. Meerdere respondenten schrijven dat de eigenaar: de hond niet terug kon roepen, geen afstand hield, niet aanlijnde na verzoek, bleef ontkennen dat er iets misging, de situatie weglachte of de verantwoordelijkheid afschoof met opmerkingen als “hij wil alleen maar spelen” of “jouw hond is het probleem”.
- 6. Hondeneigenaar of omstander wordt zelf gebeten**
Meerdere respondenten beschrijven dat niet alleen hun hond, maar ook zichzelf werden gebeten. Dat gebeurde vaak terwijl zij probeerden in te grijpen, honden uit elkaar te halen, te blokkeren of hun eigen hond te beschermen. In de antwoorden worden onder meer bijtonden genoemd aan hand, arm, been, bovenbeen, elleboog en kleding.
- 7. Meerdere incidenten met dezelfde hond of in dezelfde omgeving**
Meerdere respondenten geven aan dat het niet om één losstaand voorval ging, maar om terugkerende incidenten. Sommigen noemen dat hun hond meerdere keren is aangevallen in

dezelfde wijk, hetzelfde park of door steeds dezelfde hond. Ook wordt genoemd dat men inmiddels plekken vermijdt, wandelt op rustige tijden of de route heeft aangepast.

8. Letsel bij hond

Meerdere respondenten beschrijven verwondingen bij hun hond, zoals: bijtonden in nek, oor, flank, kop of snuit, een gapende wond, oppervlakkige wondjes, bloedverlies, mank lopen of dierenartsbezoek na het incident.

In enkele gevallen wordt ook beschreven dat een hond ernstig gewond raakte of zelfs is doodgebeten.

9. Schrik, angst en langdurige gevolgen

Meerdere antwoorden laten zien dat de gevolgen verder gaan dan alleen het moment zelf. Respondenten noemen onder andere: angst bij de hond, trauma, reactiviteit na eerdere aanvallen, het vermijden van bepaalde plekken, minder ontspannen kunnen wandelen, het gebruik van muilkorf of gele lijn en het gevoel voortdurend alert te moeten zijn.

10. Incident door te weinig afstand of passeren op smalle plek

Meerdere respondenten beschrijven incidenten tijdens een passage op stoep, pad, hek, poort, markt, lift of ander smal stuk waar onvoldoende ruimte was. Daarbij werd vaak gevraagd om afstand, maar die ruimte werd niet gegeven. Ook dit leidde volgens respondenten regelmatig tot spanning of bijten.

11. Hond breekt los of ontsnapt

Meerdere respondenten noemen dat de andere hond zich losrukte, uit huis of tuin ontsnapte, uit een achtertuin of van een erf kwam, of via open hek of voordeur op hen af kwam. Hierdoor ontstond plotseling een onvoorspelbare en onveilige situatie.

12. Kind of onervaren persoon laat hond niet veilig uit

In meerdere antwoorden wordt genoemd dat de hond werd uitgelaten door een kind of iemand die de hond fysiek niet kon houden. Daardoor schoot de hond los of ontstond een gevaarlijke situatie die uitmondde in een aanval of bijna-aanval.

13. Losloopgebied: spel slaat om of spanning wordt gemist

Meerdere respondenten noemen incidenten in een losloopgebied. Daarbij beschrijven zij dat contact eerst normaal leek, maar plots omsloeg in agressie of een gevecht. Soms geven respondenten aan dat signalen van spanning achteraf wel aanwezig waren, maar op dat moment niet goed zijn gezien.

14. Beschermend of corrigerend gedrag escaleert

Meerdere antwoorden beschrijven dat een hond eerst afstand probeerde te bewaren, corrigeerde of zichzelf verdedigde nadat een andere hond bleef opdringen. Respondenten benadrukken dan vaak dat hun eigen hond niet “uit het niets” agressief werd, maar reageerde op druk, bedreiging of herhaald ongewenst gedrag.

15. Mens wordt benaderd of gebeten door hond

Naast hond-hondincidenten beschrijven meerdere respondenten ook incidenten waarbij mensen werden benaderd, besprongen of gebeten, bijvoorbeeld tijdens wandelen, fietsen, op eigen terrein, op terras, in huis, op de camping of op de stoep.

16. Incidenten op eigen terrein of direct rond woning

Meerdere respondenten noemen bijtincidenten op of rond erf, tuin, oprit, hek of woning. Daarbij ging het bijvoorbeeld om een hond die van een erf af kwam, door een hek heen beet of op eigen terrein een mens of hond aanviel.

17. Open antwoorden die geen echt bijtincident beschrijven

Een kleiner deel van de antwoorden lijkt geen daadwerkelijk bijtincident te beschrijven, maar: een bijna-bijtincident, algemene ergernis, verwarring over de enquêtevraag of antwoorden als “nvt”, “nee”, “geen”, “zie eerder antwoord”.

Deze antwoorden zijn in de duiding te beschouwen als overige of niet-inhoudelijke antwoorden.

Samenvatting open antwoorden bij bijtincidenten

In de open antwoorden komt een duidelijk en terugkerend patroon naar voren. Meerdere respondenten beschrijven dat hun aangeliijnde hond werd benaderd, belaagd of gebeten door een loslopende hond. Dit gebeurde opvallend vaak in een aanlijng gebied, woonwijk of andere plek waar juist afstand en controle verwacht mochten worden. Ook noemen meerdere respondenten dat de eigenaar van de andere hond niet of te laat ingreep, de hond niet onder controle had of het gedrag bagatelliseerde.

Daarnaast beschrijven meerdere respondenten dat ongevraagd contact, te weinig afstand en opdringerige benadering regelmatig voorafgingen aan een escalatie. In verschillende antwoorden wordt genoemd dat de eigen hond eerst probeerde te ontwijken, waarschuwde of spanning liet zien, maar dat de andere hond bleef doordringen. Ook zijn er meerdere antwoorden waarin niet alleen de hond, maar ook de respondent zelf letsel opliep tijdens het ingrijpen.

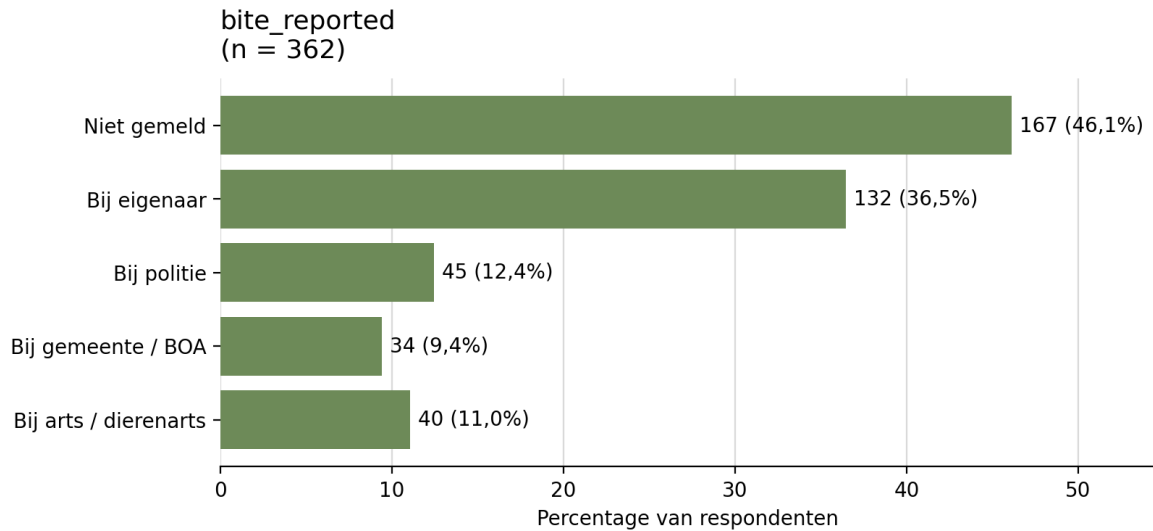
Verder valt op dat sommige respondenten niet één los voorval beschrijven, maar herhaalde incidenten in dezelfde wijk, hetzelfde park of met dezelfde hond. Daardoor noemen zij ook langdurige gevolgen, zoals angst, vermijding van bepaalde plekken, verlies van vertrouwen en aanpassing van wandelroutes of uitlaattijden. De open antwoorden maken daarmee concreet zichtbaar dat het hier niet gaat om losse uitzonderingen, maar om terugkerende praktijksituaties waarin gebrek aan afstand, onvoldoende begeleiding en onvoorspelbaar contact centraal staan.

5.3 Bijtincidenten: is het gemeld?

Deze vraag gaat over of het bijtincident is gemeld. In de export zijn 362 antwoorden opgenomen. Ook bij bijtincidenten wordt een groot deel niet formeel gemeld. Waar wel wordt gemeld, gebeurt dat het vaakst bij de eigenaar. Daarnaast worden politie, gemeente of BOA en arts of dierenarts genoemd. Omdat respondenten meerdere meldlocaties konden invullen, tellen de percentages niet op tot 100%.

Basis n = 362.

Niet gemeld: 46,1% | Bij eigenaar: 36,5% | Bij politie: 12,4% | Bij gemeente / BOA: 9,4% | Bij arts / dierenarts: 11,0%

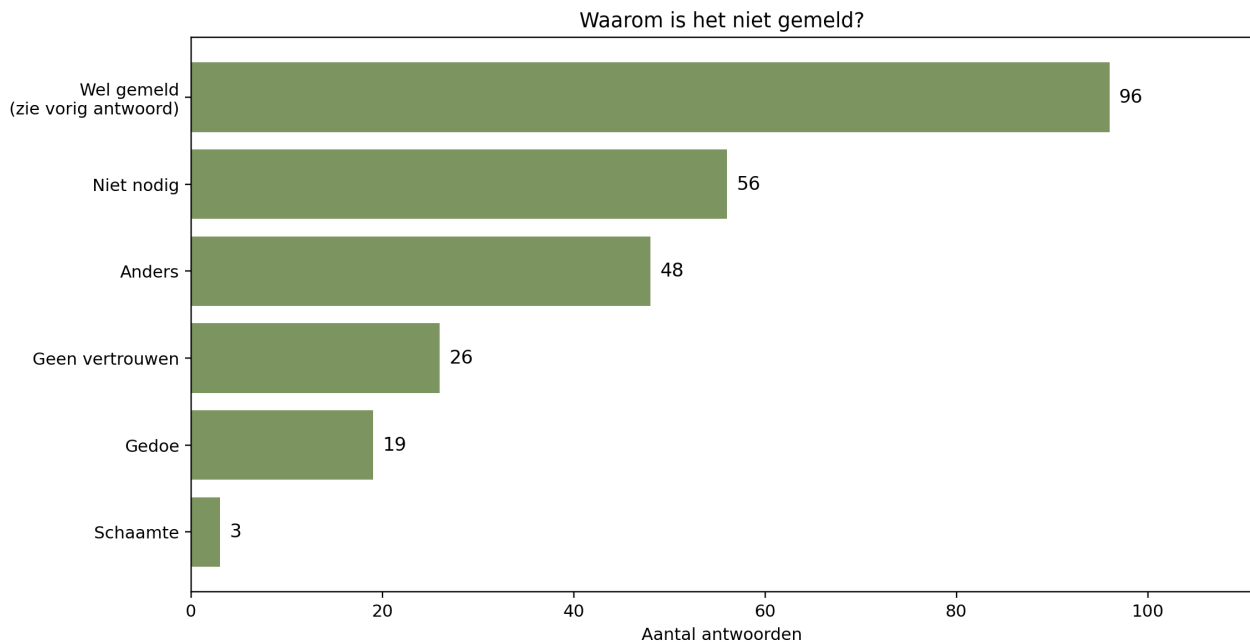

Figuur 5.3 Verdeling van antwoorden op de vraag of het bijtincident is gemeld

5.4 Bijtincidenten: waarom is het niet gemeld?

Deze vraag gaat over waarom het bijtincident niet is gemeld. In de export zijn 229 antwoorden opgenomen. De antwoorden laten een gemengd beeld zien. Een deel van de respondenten geeft aan dat het incident wel was gemeld en verwijst daarbij naar een eerder antwoord. Andere respondenten noemen dat zij melden niet nodig vonden, geen vertrouwen hadden in opvolging, gedoe wilden voorkomen of een andere reden hadden. Doordat sommige respondenten meerdere antwoordopties tegelijk noemden, tellen de categorieën samen op tot meer dan het aantal personen. Hieronder worden daarom aantallen gecodeerde antwoorden weergegeven, geen percentages.

Aantallen gecodeerde antwoorden: Wel gemeld (zie vorig antwoord): 96 | Niet nodig: 56 | Anders: 48 | Geen vertrouwen: 26 | Gedoe: 19 | Schaamte: 3

Figuur 5.4 Verdeling van antwoorden op de vraag waarom het bijtincident niet is gemeld

6. Bronvermelding externe bronnen

Ter verbreding en contextualisering van de enquêteresultaten zijn aanvullende externe bronnen geraadpleegd over het landelijke meldpunt hondenbeten, de maatschappelijke discussie hierover en deskundigheid op het gebied van gedragsbeoordeling en risico-inschatting bij honden. Deze bronnen laten zien dat thema's als kennis van hondengedrag, preventie, verantwoordelijkheid en deskundige duiding niet alleen in deze enquête terugkomen, maar ook onderdeel zijn van een bredere maatschappelijke en professionele discussie.

6.1 De Telegraaf

De Jong, M. (2026, 28 maart). Onrust rond bijtmeldpunt: 'Iedereen kan zomaar klagen over jouw of mijn hond'. De Telegraaf. Dit artikel sluit inhoudelijk aan op de discussie over meldingen, risicobeoordeling en de betekenis van deskundige interpretatie bij incidenten met honden. In beschikbare publicaties over dit onderwerp wordt het artikel gekoppeld aan het landelijke bijtmeldpunt en aan bijdragen van onder anderen Doreen J.U. Planta en Wenda Las van Bennekom.

6.2 Rijksoverheid

Ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur. (2026, 13 januari). Ministerie LNVN lanceert landelijk meldpunt tegen hondenbeten. Deze bron bevestigt dat het landelijke meldpunt is ingevoerd om meer inzicht te krijgen in het aantal incidenten en de omstandigheden waaronder deze plaatsvinden, zodat beleid en maatregelen beter kunnen aansluiten op de praktijk. Ook noemt deze bron dat het meldpunt bedoeld is voor registratie en beleidsinzichten, en niet voor noodgevallen of aangifte.

6.3 MAG Gedragstest Instituut / D.J.U. Planta

MAGtest.nl. Op deze website staat dat de MAG-test is ontwikkeld door drs. D.J.U. Planta en is gevalideerd en getoetst op betrouwbaarheid voor agressief bijtgedrag naar honden en mensen. Deze bron is relevant als onderbouwing wanneer in het rapport wordt verwezen naar deskundigheid rond risicoanalyse en gedragsbeoordeling bij honden.

7. Duiding

De resultaten laten een opvallend consistent beeld zien. Er is niet één los probleem, maar een combinatie van factoren die steeds terugkomt: ongevraagd contact, onvoldoende afstand, gebrek aan kennis over hondengedrag, onvoldoende rekening houden met de context en onduidelijkheid of gebrek aan naleving van regels. Veel respondenten beschrijven dus niet alleen wat er gebeurt, maar ook een onderliggend tekort aan wederzijds begrip en voorspelbaarheid.

Wat daarbij opvalt, is dat de behoefte van respondenten niet alleen bij handhaving ligt. Handhaving wordt wel genoemd, maar kennis, communicatie, begrip, duidelijke afspraken en praktische ondersteuning worden vaker genoemd als richting voor verbetering. Dat wijst erop dat respondenten vooral behoefte hebben aan een preventieve aanpak die spanning eerder herkent en helpt voorkomen.

8. Conclusie

Deze enquête laat zien dat hondeneigenaren vooral spanning en ergernis ervaren in gewone dagelijkse situaties waarin honden te dichtbij komen, niet worden aangelijnd waar dat verwacht wordt of ongevraagd contact maken. De impact hiervan blijft niet beperkt tot irritatie. Veel respondenten passen hun gedrag aan, vermijden plekken en ervaren spanning, onbegrip of machteloosheid.

Bij incidenten en bijtincidenten komt hetzelfde patroon terug. Respondenten wijzen vooral op ongevraagde benadering, beperkte kennis van hondengedrag en omgangsregels, een gebrek aan rekening houden met anderen en onvoldoende naleving van regels. De belangrijkste aangrijpingspunten voor verbetering liggen volgens hen in meer kennis, betere communicatie, meer begrip over en weer, duidelijkere afspraken en passende voorzieningen.

9. Bijlage. Kernconclusies per onderdeel

- Algemeen: de ervaren spanning zit vooral in dagelijkse ontmoetingen tussen honden, mensen en hun omgeving.
- Ergernislocaties: aanlijngebieden, straat of stoep, losloopgebieden en de wijk springen eruit.
- Waarover ergernis ontstaat: ongewenst hond-hondcontact, niet aanlijnen waar dat nodig is en loslopende honden vormen de kern.
- Emotionele impact: veel respondenten voelen zich geïrriteerd, gespannen, onbegrepen of machteloos.
- Gevolgen voor gedrag: veel respondenten kijken uit of vermijden plekken, waardoor aangepast gedrag ontstaat op langere termijn.
- Incidenten: inhoudelijk gaat het vaak over lastigvallen, achternarennen, omverspringen of bijna-(bijt)incidenten.
- Bijtincidenten: in de open antwoorden keren vooral loslopende honden, onvoldoende controle en plotselinge aanvallen terug.
- Oorzaken volgens respondenten: ongevraagde benadering, beperkte kennis van hondengedrag en omgangsregels, onvoldoende toezicht en een onverschillige houding keren steeds terug.
- Wat volgens respondenten helpt: meer kennis of training over hondengedrag, betere communicatie, meer begrip over en weer en duidelijkere regels of afspraken.